

آزمایش روی مدلهای کوچک بمنظور حل مشکل ساختمان صحیح

توربین‌های صنعتی

نوشته

مهندس عزت‌الله مخاطب رفیعی

استاد دانشکده فنی

مسئله جریان آب در ماشین‌های آبی و پدیده‌های وابسته بان اصولاً بسیار پیچیده و درهم است و با وجود پیشرفت‌های شایانی که نصیب تئوری هیدرودینامیک شده استفاده از آن برای پیش‌بینی تمام پدیده‌ها میسر نیست. از فرمول‌ها فقط میتوان نتیجه‌های کلی و معمولی گرفت زیرا معادله‌های هیدرودینامیک فقط شامل متغیرهای اصلی بوده و متغیرهای اتفاقی را که موجب حادثه‌ها میشوند دربر ندارد که بتوان از آنها برای پیش‌بینی تمام پدیده‌ها استفاده نمود. مثلاً در توربین‌ها تغییر ارتفاع ریزش و تغییر شدت جریان آب ایجاد پدیده‌های خاصی میکند که پیش‌بینی آنها فقط از راه آزمایش مقدور بوده و فرمول‌های هیدرودینامیک نمیتوانند در تعیین و پیش‌بینی آنها کمترین کمک را بنمایند.

در صورتیکه منظور مطالعه خلاءزائی (Cavitation) در توربین‌ها باشد محاسبه معادله‌های مزبور کافی برای پیش‌بینی آن نیست زیرا این پدیده مربوط باثر موضعی فشار میباشد و منظور کردن فشار موضعی در نوشتن معادله پدیده‌ها (که فقط براساس فرض‌های ساده و درحالت‌های خاص میسر است) مقدور نخواهد بود. با توجه باینکه خلاءزائی در توربین‌ها پدیده بسیار خطرناکی است که اثر مستقیم و نامطلوبی در ضریب بهره دارد و ممکن است در مدت بسیار کوتاهی قطعه‌های مختلف ماشین را از بین ببرد اهمیت پیش‌بینی و جلوگیری از آن روشن میشود.

چون پیش‌بینی کامل و تعیین موقع و مورد چنین پدیده‌ای از راه محاسبه عملی نیست اگر بخواهیم مقطع‌ها و زاویه‌ها و اندازه‌های ساختمان یک ماشین صنعتی را در پروژه اولیه تعیین کرده و مشخصه‌های آنرا در رژیم‌های مختلف رسم کنیم و ضریب بهره مناسب را که از نظر اقتصادی اهمیت بسیار دارد تأمین نمائیم و درعین حال همه خطرهای احتمالی از قبیل ارتعاش و خلاءزائی را هم از بین ببریم هیچ روشی جز تجربه برای رسیدن به هدف‌های فوق در دسترس نیست.

اگرچه مطالعه مشخصه‌های توربین‌های صنعتی مشغول بکار که در شرایط مختلف کاری کنند اولین وسیله برای بدست آوردن اطلاع‌های اساسی میباشد ولی باید بخاطر داشت که آزمایش‌های صنعتی

برای مطالعه بسیاری از پدیده‌ها حتی برای تعیین دقیق ضریب بهره عملی نبوده و مستلزم هزینه‌های گزافی است زیرا تعیین دقیق شدت آب روی (Flow) ماشین شکل‌های زیادی دربردارد. بعلاوه نتیجه‌های حاصل از این قبیل آزمایش‌ها در توربین‌های صنعتی برای توربین‌های دیگر عموماً قابل استفاده نیست زیرا نتیجه آزمایش‌ها بستگی کامل به ساختمان دستگاه و ارتفاع ریزش و مقدار آب و عامل‌های متعدد دیگر در هنگام آزمایش دارد، بطوریکه نتیجه آزمایش ماشین‌های گوناگون قابل نتیجه‌گیری و مقایسه با یکدیگر نمی‌باشند. بطور نمونه مطالعه خلاءزائی (که در همه حال جنبه برآورد دارد) چون نتیجه عامل‌های مختلفی مانند ضریب خلاءزائی توما (Thoma Cavitation Factor) و سرعت مخصوص و شکل پره‌ها و ضریب بهره کانال خروجی و غیره است نمیتواند از نوع توربینی به توربین دیگر قابل انطباق و استفاده باشد. بنابراین مطالعه روی مدل‌های صنعتی اصولاً جنبه پیش‌بینی حادثه در توربین‌های مختلف را ندارد بلکه فقط ممکن است نتیجه حاصل از اشتباه‌های فعلی را در ساختمان دستگاه‌های بعدی از همان نوع مورد استفاده قرار داد. تنها مزیت مطالعه مدل‌های صنعتی در اینسکه میتوان بوسیله آن نتیجه‌های حاصل از مطالعه روی مدل‌های کوچک را که در آزمایشگاه انجام گرفته کنترل نمود و نسبت به پیش‌بینی‌های حاصل از آن اعتماد بیشتری بدست آورد. و چون مطالعه روی مدل‌های کوچک از نظر اقتصادی مقرون بصرفه می‌باشد تنها با استفاده از آنها و انجام آزمایش‌های متعدد میتوان خصوصیت توربین‌های مشابه را در ارتفاع ریزش و آب روی مشخص معین و پیش‌بینی نمود.

با مدل‌های کوچک میتوان آزمایش‌های لازم را بطور کامل انجام داد و نتیجه‌های بدست آمده از مدل را کاملاً قابل اعتماد دانست زیرا تجربه همواره در شرایط ثابتی انجام می‌گیرد و نتیجه آن صحیح و قطعی است. ولی برای بهره‌گیری از نتیجه آزمایش در ساختمان‌های صنعتی موضوع اساسی آنست که بدانیم قانون‌های تشابه که بر اساس تئوری بناشده و روش آزمایش‌ها را در مدل‌های کوچک تعیین میکنند کاملاً مورد اعتماد می‌باشند و بوسیله آنها میتوان نتیجه حاصل از تجربه را در عمل بکار برد. مثلاً قانون فرود (Froude) که باستناد آن نسبت سرعتها باید مساوی جذر مقیاس خطی مدل‌ها باشد در تمام حالت‌ها صحیح است و طبق این قانون میتوان آزمایش‌ها را روی مدل‌های کوچک مشابهی انجام داد که در آنها مقیاس خطی مدل‌ها مساوی نسبت ارتفاع‌های ریزش در صنعت و در مدل بوده باشد. در صورتیکه هدف مطالعه تغییر موضعی فشار (خلاءزائی) نباشد فرمول فرود ساده میگردد و طبق تحقیقات راتو (Rateau) ثابت شده که برای دو توربین مشابه هر گاه ضریب سرعتها یعنی $\frac{\pi \cdot D \cdot n}{\sqrt{rgh}}$ مساوی باشند بهره‌ها نیز مساوی بوده و تغییر سرعتها مشابه خواهد بود. (در این فرمول n دور در دقیقه و D قطر چرخ و h ارتفاع ریزش و g شتاب ثقل است). بنابراین بوسیله مطالعه توربین‌های کوچکی که از نظر هندسی مشابه با توربین‌های اصلی باشند میتوان از پیش - آمدهائی که ضمن کار توربین اصلی در سرعت‌های مختلف و ارتفاع ریزش ثابت رخ خواهد داد اطلاع لازم بدست آورد.

باید در نظر داشت ضریب بهره‌ایکه از آزمایش توربین مدل کوچک بدست می‌آید قدری کمتر از ضریب بهره دستگاه‌های صنعتی است زیرا در مدل‌های کوچک توان گاهی (Energy Loss) در اثر اصطلاح از نظر نسبی قدری بیشتر است و برای تصحیح آنهم فرسول‌های تجربی وجود دارند که ضریب‌های لازم برای تصحیح و تبدیل ضریب بهره را تعیین می‌کنند.

در آزمایش خلاءزائی برای توربین‌های آبی موضوع مهم تعیین حدود تغییر فشار و شرط‌های دیگر کار است که باعث ایجاد پدیده مزبور می‌گردد و برای اینکار باید تحقیق نمود که چه موقع و در چه شرایطی در یک یا چند نقطه فشار برابر فشار بخار آب می‌شود. البته این نقطه‌ها قبل از آزمایش از مجهول‌های مسئله محسوب می‌شوند. در این نوع بررسی‌ها باید فشار مطلق را در نقطه‌های مختلف توربین مورد مطالعه قرارداد و فشار نسبی نمیتواند مورد استفاده قرار گیرد. این موضوع باثبات رسیده که برای مطالعه خلاءزائی باید طبق قانون تشابه فرود عمل کرد و چنانچه شرط‌های تشابه کاملاً برقرار نباشند انحراف‌ها را تا حد ممکن محدود نگاهداشت. ولی برای اینکه بتوان پدیده مزبور را در متناسبترین مورد یعنی در نزدیکی جدارها ایجاد کرد باید عدد رینولدز (Reynolds) کافی اختیار نمود بعبارت دیگر باید اندازه‌های مدل آزمایشی نسبتاً بزرگ و ارتفاع ریزش نیز مکفی باشد.

نتیجه‌های حاصل از آزمایش روی توربین‌های مدل را میتوان برای مسئله‌های مختلفی بکار برد و در زیر فقط مسئله تعیین ضریب بهره و خلاءزائی را توضیح خواهیم داد.

۱- تعیین ضریب بهره یک توربین

شرط تشابه برای تعیین ضریب بهره ماشین صنعتی از روی مدل کوچک آنست که مقدار $\frac{n.D}{\sqrt{h}}$ برای مدل و دستگاه صنعتی یکسان باشد. بنابراین برای تعیین ضریب بهره در شرط‌های مختلف کار باید توربین مدل را برای مقدارهای مختلف رابطه فوق آزمایش نمود. برای این منظور کافی است که در مطالعه ضریب بهره بر حسب سرعت پارامترهای h (ارتفاع ریزش) و D (قطر چرخ) را بطور دلخواه ثابت گرفته و مقدار n (دور در دقیقه) را تغییر دهیم. مثلاً قطر چرخ آزمایشی را D_e و ارتفاع ریزش را h_e اختیار نمائیم. (ارتفاع h_e ممکن است تغییرات جزئی نماید و در نتیجه لازمست در آخر هر آزمایش مقدار آنرا بطور دقیق اندازه‌گیری و تعیین نمود). ساده‌ترین روش این آزمایش آنستکه درجه تغذیه توربین را در مبداء مقیاس مثلاً برابر S اختیار کنیم (برای این منظور در توربین‌های واکنشی باز شدگی پره‌های هادی و در توربین‌های ضربه‌ای سوزن افشانک در وضع معینی قرارداد می‌شوند). برای اندازه‌گیری قدرت توربین آزمایشی وزنه P_e را روی بازوی ترمز (مثلاً ترمز پرونی Prony) قرار می‌دهیم و مقدار فشار دگی فک‌های ترمز را بحدی بالا می‌بریم که بازوی دستگاه ترمز بوضع افقی درآید. پس از اندکی تأمل مشاهده می‌شود که شدت آب روی توربین نیز بصورت

ثابتی درمیآید. هرگاه ضریب تبدیل وزنه P_e به لنگر مقاومت C_e برای ترمز K فرض شود لنگر وارد روی محور توربین عبارت خواهد بود از:

$$C_e = K \cdot P_e$$

در این حالت با دقت لازم سرعت دوران n_e در دقیقه و ارتفاع ریزش قطعی h_e و آب روی Q_e توربین را اندازه گرفته و از این مقادارها توان W_e روی محور و ضریب بهره P_e بشرح زیر بدست میآیند:

$$1) \quad W_e = \text{لنگر مقاوم} \times \text{سرعت زاویه ای} = \frac{2\pi}{60} \cdot n_e \cdot C_e$$

$$2) \quad P_e = \frac{\text{توان مکانیکی روی محور}}{\text{توان هیدرلیکی کل}} = \frac{2\pi \cdot n_e \cdot C_e}{60 \times Q_e \cdot h_e}$$

دو فرمول بالا و پارامترهای موجود در آنها بطریق زیر مورد استفاده قرار میگیرند:

هرگاه با درجه تغذیه ثابت S وزنه P_e را تغییر دهیم و بازاء هر مقدار از آن P_e و W_e را با استفاده از فرمول های (۱) و (۲) حساب کنیم یک سری نقطه بدست میآید که مجموع آنها در صفحه (P_e و W_e) یکی از منحنی های مشخصه توربین را رسم می کنند. چنانچه درجه تغذیه S را تغییر دهیم و بهمان روش آزمایش را تکرار نموده و محاسبه را انجام دهیم میتوان یکدسته منحنی رسم کرد که مشخصه های توربین با درجه تغذیه های مختلف است و هر یک از این مشخصه ها دارای یک S ثابت میباشد.

معمولاً نتیجه حاصل از منحنی های بالا را تبدیل به منحنی هایی با ارتفاع ریزش: متر $h_{e1} = 1$ میکنند و با استفاده از قانون های تشابه مقدار عددی متغیرهای W_e و n_e و Q_e را تبدیل بمقادارهای عددی جدید که به W_{e1} و n_{e1} و Q_{e1} نمایش داده میشوند می نمایند بنحوی که در این تغییر اندازه ها مقدار P_e یعنی ضریب بهره تغییر نکند. فرمول های تبدیل بر اساس قانون های تشابه بقرائز زیر است:

$$W_{e1} = \frac{W_e}{h^2} \quad \text{و} \quad Q_{e1} = \frac{Q_e}{\sqrt{h_e}} \quad \text{و} \quad n_{e1} = \frac{n_e}{\sqrt{h}}$$

با استفاده از مقدارهای محاسبه شده جدید ابتدا منحنی های نظیر مشخصه های S را در صفحه (P_e و W_{e1}) و همچنین مشخصه های S را در صفحه (W_{e1} و n_{e1}) رسم می کنیم. با تعیین محل تقاطع دنباله منحنی های S در صفحه (W_{e1} و n_{e1}) با محور افقی n_{e1} سرعت فرار توربین مفروض که سرعت بدون بار آنست و از نظر مقاومت توربین و آلترناتور دانستن آن الزامی است بدست میآید. بعلاوه با ترکیب دودسته منحنی های جدید نامبرده در بالا منحنی های هم بهره را نیز در صفحه (W_{e1} و n_{e1}) که بنام مشخصه های تراز نیز خوانده میشوند رسم میکنیم. بالاخره با رسم منحنی های مشخصه «سرعت مخصوص ثابت» و عبارت دیگر مشخصه های هم سرعت n_s در صفحه (W_{e1} و n_{e1}) دسته منحنی های مشخصه را تکمیل می نمائیم (برای تعیین n_s از رابطه

$$n_s = \frac{n_e / \sqrt{W_e}}{\sqrt{h_e}} \quad \text{استفاده میشود.}$$

اهمیت مشخصه‌های سرعت مخصوص ثابت یا منحنی‌های هم سرعت n_s در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ در اینست که اولاً سرعت مخصوص n_s یکی از پارامترهای عمده طبقه بندی توربین است و نوع توربین را مشخص میکند ثانیاً مقدار سرعت مخصوص n_s برای کلیه توربین های مشابه که شالوده کار آنها مطابق قانون های تشابه باشد یکسان است.

با این ترتیب درحقیقت ضریب بهره و سرعت فرار توربین های فرانسسیس و پلتون درحالت های مختلف کار مشخص گردیده است ولی آنچه در بالا بیان اشاره شد در مورد توربین های کاپلان پیچیده تر میشود زیرا در این نوع ماشین ها تعیین شرط مکانیکی کار بستگی به دو پارامتر دارد یکی درجه تغذیه S که مثل توربین های فرانسسیس و پلتون است و دیگری زاویه متغیر i پره های توربین. بعلمت وجود این دو متغیر مطالعه توربین های کاپلان بطریق زیر عمل میشود:

ابتدا همه مشخصه های ماشین را برای S های ثابت در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ برای زاویه معین رسم میکنند سپس مقدار ثابت دیگری برای زاویه i انتخاب کرده و همه آزمایش ها را برای بدست آوردن دسته دیگری از همان مشخصه ها تکرار می کنند. باین ترتیب کلیه مشخصه های تراز در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ برای مقدار های متفاوت i بدست می آید. ضریب بهره ماکزیموم در هر نقطه از صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ بوسیله منحنی پوش مشخصه های تراز تعیین میشود. باید متذکر بود که در نقاط مختلف از هر منحنی پوش که مشخص یک ضریب بهره ثابت P_e است زاویه i و درجه تغذیه S هر یک مقدارهای متفاوتی خواهند داشت و هرگاه کلیه نقطه هائی را که دارای i ثابت و S ثابت هستند نظیر بنظیر بیکدیگر وصل کنیم منحنی های هم S و هم i در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ بدست خواهند آمد.

انتخاب شکل و نوع چرخ توربین و همچنین نقطه عمل آن که از مشخصه های حاصل از آزمایش روی توربین مدل بدست می آید علاوه بر تجربه سازنده تابع ارتفاع ریزش و مشخصات تاسیساتی است که باید مورد بهره برداری قرار گیرد. با در نظر گرفتن این نکته ها میتوان مناسبترین قطر D چرخ توربین را بر حسب ارتفاع h آب و دور حقیقی توربین صنعتی بر اساس رابطه زیر که از قانون تشابه نتیجه میشود بدست آورد:

$$\frac{D}{D_e} = \frac{n_{e1}}{n} \sqrt{h}$$

در مرحله بعدی با استفاده از مشخصه های ضریب بهره ثابت و بکار بردن ضرایب اصلاحی که از فرسول های تجربی بدست آمده اند میتوان مشخصه های ضریب بهره ثابت را برای شرایط متغیر کار تاسیسات پیش بینی کرده و بدست آورد. با این ترتیب مشخصه ای که سازنده هنگام تحویل توربین ها باید ضمانت کند تعیین خواهد شد. برای توربین های کاپلان با استفاده از منحنی های هم زاویه i و منحنی های هم S میتوان مقدارهای S و i مربوط به مناسبترین شرط توربین را تعیین نمود.

در مرحله نهائی باید سرعت فرار ماکزیمم توربین کاپلان را نیز معین کرد زیرا دانستن آن برای

محاسبه اجزاء توربین و الترناتور از نظر مقاومت در نامناسبترین نقطه کار کاملاً ضروری است. هرگاه سرعت فرار را به N_e نمایش دهیم و منحنی‌های $(N_e \text{ و } i)$ را با درجه تغذیه‌های ثابت S_1 و S_2 و ... و S_n رسم کنیم از منحنی پوش آنها سرعت فرار ماکزیم استخراج میشود و این سرعتی است که برای محاسبه توربین و الترناتور از نظر مقاومت باید مورد استفاده قرار گیرد.

۲- مطالعه خلاء زائی یا کاویتاسیون

با آنچه که گفته شد نتیجه‌های وخیم حاصل از خلاء زائی را در ماشین‌های آبی تذکر دادیم. البته برای جلوگیری از ایجاد خلاء در توربین باید تا آنجا که مقدور است ضریب اطمینان بزرگتری با رعایت نکته‌های زیر بکار برد.

- افزایش جزئی اندازه‌های ماشین بیش از آنچه که محاسبه تعیین کرده است

- پائین آوردن سرعت دوران

- کاستن ارتفاع مکش بوسیله پائین آوردن توربین

البته عملی نمودن هر یک از چاره‌جویی‌های بالا توأم با بالا رفتن هزینه‌های ساختمانی و مکانیکی خواهد بود. بنابراین بهترین و مناسبترین شرط کار آنستکه ماشین در حدنهائی خلاء زائی و با در نظر گرفتن ضریب اطمینان کم محاسبه شده و کار کند.

خطر ایجاد خلاء زائی در ماشین‌هاییکه در فشار هوا h_a و ارتفاع مکش h_s و ارتفاع ریزش h باید کار کنند بوسیله عددی نمایش داده میشود که ضریب خلاء زائی σ نام دارد و مقدار آن مساوی است با:

$$\sigma = \frac{h_a - h_s}{h}$$

در هر نقطه عمل توربین خلاء هنگامی ایجاد میشود که مقدار σ پائین آمده و مساوی یا کمتر از σ_c بحرانی گردد. σ_c بحرانی تابع شکل چرخ توربین و رژیم کار آنست. سنای آزمایش برای تعیین شرط خلاء زائی بقرار زیر است:

در نقطه کار ثابت بتدریج ارتفاع مکش h_{sc} را زیاد می‌کنند و با زاء هر مقدار از h_{sc} مقدارهای نظیر C_e و h_e و Q_e و n_e را اندازه میگیرند و باین ترتیب در ارتفاع‌های مختلف مکش میتوان تغییرات ضریب بهره توربین را تحقیق نمود و منحنی‌نمایش تغییرات σ را بر حسب P رسم کرد. این منحنی معمولاً یک خط افقی است ولی با زاء مقدار σ_c بحرانی که شروع خطر خلاء زائی میباشد این خط شکسته شده و بطرف پائین میآید. بدین وسیله میتوان σ_c را برای هر یک از نقطه‌های کار توربین تعیین نمود. با تکرار آزمایش‌های بالا منحنی‌های σ_c ثابت را برای توربین در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ رسم می‌نمائیم و این منحنی‌ها در واقع مکمل مشخصه‌های هم بهره توربین در صفحه $(W_{e1}$ و $n_{e1})$ میباشد. تعیین ضریب بهره بر حسب σ_c در هر نقطه از کار

توربین بوسیله مقادارهای π_{e1} و W_{e1} و S در توربین های فرانسسیس و پلتون و با اندازه گرفتن اضافی i در توربینهای کاپلان میسر است.

روش استفاده از ضریب خلاءزائی توپا برای نصب یک توربین در ارتفاع معین بدین قرار است که ابتدا نقطه های عمل توربین را در رژیم های معمولی روی منحنی σ_c ثابت در صفحه $(\pi_{e1}$ و W_{e1}) برده و σ_c ماکزیموم را بدست میآوریم این مقدار نمودار کوچکترین σ_c صنعتی است که میتوان در نصب ماشین قبول نموده و از روی آن ارتفاع مکش ماکزیموم h_s تعیین و مشخص میگردد.

بوسیله آزمایش های خلاءزائی میتوان اثر خلاءزائی را روی سرعت فرار N_e و شدت آب روی توربین مشخص کرد. بعنوان مثال هرگاه منحنی $(\sigma$ و $N_e)$ را رسم نموده و مشاهده کنیم که این منحنی بازاء σ_1 شکسته شده و σ_1 بزرگتر از σ_c بحرانی باشد که برای توربین اختیار نموده ایم میتوان در محاسبه مقاومت توربین و اثرنا تور کمتر سختگیری کرد زیرا در چنین حالتی در اثر خلاءزائی بازاء σ_c بحرانی سرعت فرار توربین قبلاً سقوط کرده است.